

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 8372 van 5 maart 2008
in de zaak RvV X II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 6 december 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 5 april 2005 houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 31 januari 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 februari 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. TORDOIR, die loco advocaat B. DAYEZ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

1.1. Verzoeker diende op 28 februari 2005, in functie van zijn Belgische echtgenote, een aanvraag tot vestiging in.

1.2. Op 5 april 2005 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing houdende de weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die op 15 april 2005 aan verzoeker ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

"(...)

motivering in feite : In haar arrest van 24.4.1995 heeft de Raad van State gepreciseerd dat indien het zich gemeenschappelijk vestigen niet noodzakelijk een effectieve en duurzame vorm van samenwonen met zich meebrengt, dan veronderstelt het toch minstens de staat van echtgenoot, die eigenlijk niet als dusdanig kan erkend worden zonder het bestaan van een minimum aan relatie tussen de echtgenoten.

De Raad van State oordeelt dat er minstens een "gezinscel" moet bestaan, waarbij er een relatie moet bestaan tussen de echtgenoten. Er moet tussen de echtgenoten een reële, echtelijke band bestaan (levensgemeenschap), en dit, ook al is de verblijfplaats van de echtgenoten verscheiden.

Uit het politieverslag dd. 12.02.2005 van de politie van Sint-Pieters-Leeuw blijkt dat er twijfels zijn omtrent de relatie tussen beide echtelieden.

*motivering in rechte: artikel 40 § 6 wet 15. 12. 1980
artikel 49/61 K.B. 8.10.1981, gewijzigd door
K.B. 7.11.1988 en K.B. 12.6.1998*

(...)"

Dit is de bestreden beslissing.

2. Onderzoek van het beroep.

Verzoeker voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij betoogt dat het politieverslag waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing dateert van voor de indiening van de aanvraag tot vestiging. Hij benadrukt dat er tussen het ogenblik waarop de aanvraag tot vestiging werd ingediend en het ogenblik waarop de bestreden beslissing werd genomen geen enkele controle gebeurde teneinde na te gaan of hij met zijn echtgenote een gezinscel vormde en het bestuur desondanks besliste de vestigingsaanvraag te weigeren bij gebreke aan een gezinscel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007; R.v.St. nr. 154.954, 14 februari 2006).

De Raad merkt op dat opdat een vreemdeling zich zou kunnen beroepen op een recht op vestiging in functie van zijn Belgische echtgenote, overeenkomstig de bepalingen van artikel 40, § 6, van de Vreemdelingenwet en artikel 61 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981, deze vreemdeling zich met zijn echtgenote moet vestigen of komen vestigen. Een gezamenlijke vestiging veronderstelt het bestaan van een levensgemeenschap. Uit het administratief dossier blijkt dat het bestuur, nadat de aanvraag tot vestiging was ingediend, geen enkel onderzoek heeft verricht met betrekking tot het al dan niet bestaan van enige levensgemeenschap. Het bestuur heeft zich daarentegen beperkt tot de verwijzing naar een, van voor de vestigingsaanvraag daterend, verslag waarin slechts een vermoeden geuit wordt en heeft nagelaten de waarachtigheid van het aangebracht vermoeden te onderzoeken alvorens over te gaan tot het nemen van de bestreden beslissing zodat de correctheid van de gegevens waarop zij haar beslissing baseerde geenszins vaststond.

Het zorgvuldigheidsbeginsel is geschonden.

Het middel is gegrond.

Aangezien een aangevoerd middel tot nietigverklaring van de bestreden beslissing leidt, is er geen noodzaak tot onderzoek van de overige in het onderzochte middel aangehaalde bepalingen of beginselen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Vernietigd wordt de beslissing genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken op 5 april 2005.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf maart tweeduizend en acht door:

dhr. G. DE BOECK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
-------------------	--

dhr. T. LEYSEN,	toegevoegd griffier.
-----------------	----------------------

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

G. DE BOECK.